

kust heäl tulli, ja näggin weikest poisit, kellel käed ollid risti pandud ja kelle filmist paistis kindel lotus ja rahhu. Se laps seisib kõige süddame ja melega taewase Jõsa ees! Mo seltsimees watas lahkeste lapse pole, agga minna tulletasin mele Daweti sõnna, mis ta ütleb: Noorte ja immewate laste suust olled sa ommale kitust valmistanud! Pärast sedda piddin ma tõlneri palwe peale mõtlema. Üks mees, waesed hilbud selgas, pealt nähha kui kerjaja sant, seisib ukse liggidal. Tuimussega wahtis ta kaua aega ümberringi ja iggäiks wõis ärratunda, et temma mõtted ei olnud kirrikus. Kui nüüd Matteuse ewangeliummi 24-jas peatük loeti, siis temma ommeti mõnne salmi jures tõstis pead ja hakkas surema hõlega kuulma, kuni ta wiimaks omma süddames ligutatud, käed kokku panni ja hüdis: „Oh armas Jummal, mis saab wiimisel päwal minnu kätte tulles? Olle sinna mulle waese pattusele armuline!“ Ta õhkas sedda süddame põhjast, sellepärast minna sedda kuulsin ni selgeste, ja rõmustasin omma seltsimehhega, tundes et se palwe olli Jummalale armas! Andku siis Jummal, et se palwe waesel wannal mehhel wiimseks palweks ei jääks, waid et ta eddasi lähhäks hea te peal! — Ma kuulsin weel siit ja sealt palwe ja nuttu heält, agga mitte tihti waid ifka arwaste ja nagu tibbamiisi; kui ma praegu hakkasin mõnne

hinge tõssist Jummalatenistust tähhele pannema, siis näggin pea jälle sedda, et needsammad hinged ürikesse aja pärast jäiwad wait, sest et Jummalast emale läksid! —

Mo seltsimees ütles nüüd minnule: „Sa kohud, sedda kõik nähhes, agga ma tahhan sulle weel hirmsamat näidata. Tännini so kõrwad ei kuulnud muud, kui sedda, mis tõssijest süddamest tulli — ja küll olli sedda pütsut! Nüüd tahhan so kuulmisse jälle ümbermuta nõnda, et süddame palwed jäiwad kuulmata agga et kõik selle koggudusse muud mõtted peawad sinmul kuuldawaks minnema, nagu rägiks iggäiks omma mõtted wälja. Siis wõid tunda Jummalat pitka meelt nende wastu, kes temma ligi tulleswad mokkadege, agga kelle südda on temmast kangel ärra!“ Kui ta sedda sai öölnud, — oh sedda kerra ja kohinat, mis siis minnu kuuldes kirrikut täitis. Ma ehmatasin selle hirmsa Jummalat koga teutamisse pärast ja mõtlesin Dnisteggija peale, kuida ta Jerusalemma templi puhhastas ja ütles: minnu kodda on palwe kodda, agga teie ollete sedda rööwli auguks teinud! Koggudus olli minno ees nüüd nagu rahwa hull ladal. Hirnis kerra iggal pool, ja se ei olnud muud, kui rahwa tühjad ja kurjad mõtlemisjed; mis muudu teiste innimeste ees sallaja petakse süddames, agga minnule kuulda anti. Tõssise filma ja wagga kombega istus rahwas kir-